

MYKOLOGICKÉ LISTY

83

Časopis
České vědecké společnosti pro mykologii
Praha 2002
ISSN 1213-5887

OBSAH

Čížek K.: Vatičkovité houby České republiky a Slovenska XII. Tomentella duemmeri – vatička Duemmerova	1
Jindřich O.: Ramaria flavigelatinosa, nový druh kuřátek pro Českou republiku	5
Holec J.: Ježatec různozubý (Creolophus cirrhatus) na Boubíně – první nález na Šumavě a nejvýše položený v Čechách	8
Tichý H.: Vzácné makromycety okresu Louny	10
Labuda R. a Mátéová S.: Zoznam druhových mien rodu Penicillium a ich synonym známých do roku 2000	14
Zprávy o akcích (J. Holec, V. Antonín a A. Vágner)	24
Zprávy z výboru ČVSM	26
Různé (J. Holec)	28

Fotografie na přední straně:

Kuřátka rosolovitá – *Ramaria flavigelatinosa* Marr et Stuntz

Foto Oldřich Jindřich

(K článku na str. 5)

Ježatec různozubý - *Creolophus cirrhatus* (Pers.: Fr.) P. Karst.

Foto Edvard Skála (Boubínský prales, 24. 9. 2002)

(Fotografie k článku na str. 8)

MYKOFLORISTIKA

VATIČKOVITÉ HOUBY ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA XII. TOMETELLA DUEMMERI – VATIČKA DUEMMEROVA

Karel Čížek

Xerothermní oblast Českého krasu s lokalitami Karlštejnska, Srbska, Kody, Zlatého koně, Sv. Jana pod Skalou, Roblína a dalších je nejbohatším českým nalezištěm vatičkovitých hub. V herbáři Národního muzea jsou odtud uloženy doklady asi 50 druhů a poddruhů¹⁾, tedy přibližně 60 % všech českých vatiček.

V posledních čtyřech letech se výrazně zvýšil počet nálezů z plošně malé PR Radotínské údolí blíže obce Zadní Kopanina, ležící na hranici Českého krasu a Prahy. Dnes je odtud zaznamenáno na 30 druhů a poddruhů. Byla zde mj. nalezena převážná část poddruhů *T. rubiginosa*, *T. punicea*, *T. coerulea* a *T. cinerascens*; kvalitní položky *T. bryophila*, *T. botryoides*, *T. neobourdotii*, *T. lateritia*, *T. ramosissima* a *T. atramentaria*, většina druhů rodu *Tomentellopsis*. Za zajímavé je třeba označit početné nálezy druhů *Tomentellastrum caesiocinereum* a *Tomentella testaceogilva*.

Na množství nálezů z Radotínského údolí má vliv snazší dostupnost lokality, avšak rozhodujícím faktorem je zvyšující se množství dřevní hmoty včetně padlých kmenů většího průměru. Vzhledem ke krátké době intenzivnějšího výzkumu (teprve v posledních několika letech) lze předpokládat nálezy dalších druhů. Tak se stalo v září 2001, kdy dr. Zdeněk Pouzar našel velmi vzácný druh *Tomentella duemmeri*, známý dosud pouze z africké Ugandy, Floridy v USA, Kostariky a Jamajky. V poslední velké monografii U. Kõljälga (1996), věnované obrovské oblasti Eurasie, žádný nález uveden není.

***Tomentella duemmeri* (Wakef.) M.J. Larsen 1974**

Synonyma: *Caldesiella duemmeri* Wakef. 1916, *Tomentella subcalpicola* M.J. Larsen 1967

Holotyp: Uganda, V. 1914 leg. R. Duemmer (K).

---

¹⁾ Do tohoto počtu jsou zahrnuty dnes obecně uznávané druhy, ale i poddruhy, které byly dříve rovněž považovány za samostatné. Jako příklad lze uvést u druhu *T. rubiginosa* taxony *T. subrubiginosa* a *T. atrovirens*, u druhu *T. coerulea* taxony *T. jaapii* a *T. sordida*. Zastávám názor, že s postupným prohlubováním znalostí o tomto rodu budou některé dnes synonymizované taxony znovu uznány jako dobré druhy.

Plodnice resupinatní, 1-1,5 mm tlustá, pavučinovitá až plstnatá, oddělující se v malých kouscích od substrátu. Hymenium hrbolkaté, jemně ostnité. Ostny štíhlé, nejvýše 1 mm vysoké, se sterilní špičkou, rovné, občas pokroucené a přiléhající k bázi. Ve zbarvení suché plodnice převládají rezavě hnědé odstíny s tóny špinavě červenými, okrovými a olivovými.

Subikulum tenkovrstvé, dosti řídké, barevně shodné s hymeniem. Sterilní okraj nepřilíší vyvinutý, brvitý až bysoidní, světlejší, prorostlý hyfovými svazky i žlutavě rezavými rhizoidy.

Hyfový systém dimitický. V subikulu převládají generativní přezkaté hyfy 2-3 μm široké, tenkostěnné i poněkud tlustostěnné, hnědavé, s kratšími buňkami a častějším větvením v šikmých úhlech. Méně se vyskytují světlejší, širší a výrazněji tlustostěnné generativní hyfy (3-4,8 μm), s řídkými, jednoduchými přepážkami a jen s ojedinělou přezkou. V subikulu lze nalézt více i méně početné světle žluté skeletové hyfy široké 1-1,5 μm , které se nevětví vůbec.

Hyfové svazky 10-15 μm široké, složené z hyf generativních, skeletových a nejčastěji obojích, jsou přítomny v subikulu a častěji ve sterilním okraji. Jednotlivé hyfy svazků jsou tvarem i zbarvením shodné s hyfami subikula, nanejvýš jsou poněkud užší. Zbarvení svazků kolísá od žlutavé (svazky z hyf skeletových) po hnědavé (svazky z hyf generativních nebo obojího druhu). Mezi svazky sterilního okraje jsou nápadné rhizoidy 40-60-80 μm široké, tmavohnědé, s převahou skeletových hyf.

Osa ostnů je tvořena tramálními generativními hyfami, které prorůstají až do sterilní špičky na vrcholu ostnů. Jsou válcovité, 2,5-4 μm široké, se zesílenou stěnou, s přezkami i jednoduchou přepážkou, řídce větvené, hnědavé. Bývají pokryty silnou vrstvou rezavě hnědé pryskyřičnaté hmoty, rozpouštějící se v KOH na shodně zbarvený difuzát. V ostnech se občas vyskytují také skeletové hyfy.

Subhymeniální hyfy jsou asi 2,5-3 μm široké, téměř bezbarvé nebo světle žluté, válcovité, častěji větvené, s krátkými buňkami a malými přezkami.

Bazidie 15-20 x 4-5 μm , kyjovité, v dospělosti ve středu zaškrcené, s bazální přezkou a čtyřmi krátkými sterigmaty. Příčné přepážky nebyly nalezeny.

Výtrusy hojné, nápadně malých rozměrů, 3,2-3,4 μm , jen zřídka 3,8 μm velké, téměř kulovité nebo jen nepatrně zploštělé, tlustostěnné, s malými tupými hrbolky, špinavě hnědě zbarvené.

Chlamydospory ani cystidy nejsou vyvinuty, modrá nebo zelenavá reakce s KOH nezjištěna.

Studované položky:

Tomentella duemmeri: Česká republika: Praha-5, PR Radotínské údolí, část u Zadní Kopaniny, Taslarův mlýn, v pařezu *Quercus robur*, 22. IX. 2001 leg. Z. Pouzar, det. K. Čížek (PRM 895661). – Jamajka: St. Ann Parish, from Moneague to Hollymont via Union Hill, leg. L. Welden, det. M.J. Larsen (PRM 741738).

Tomentella calcicola (Bourdot et Galzin) M.J. Larsen: Estonsko: Paatsala pr. Pätnu, *Juniperus communis*, 19. VIII. 1989 leg. J. Kuthan, det. Z. Pouzar (PRM 869975).

První český a určitě i evropský nález vatičky Duemmerovy je ojedinělý jak místem výskytu, tak i nepatrným počtem dosud publikovaných nálezů. Vedle holotypu z Ugandy na listnatém dřevu zaznamenává M.J. Larsen (1967, 1968, 1974) dva nálezy z Floridy a po jednom z Jamajky a Kostariky (všechny na dřevě listnáčů). I když *T. duemmeri* zůstává i nadále druhem tropů a subtropů, může se ojediněle vyskytnout i v mírném pásmu.

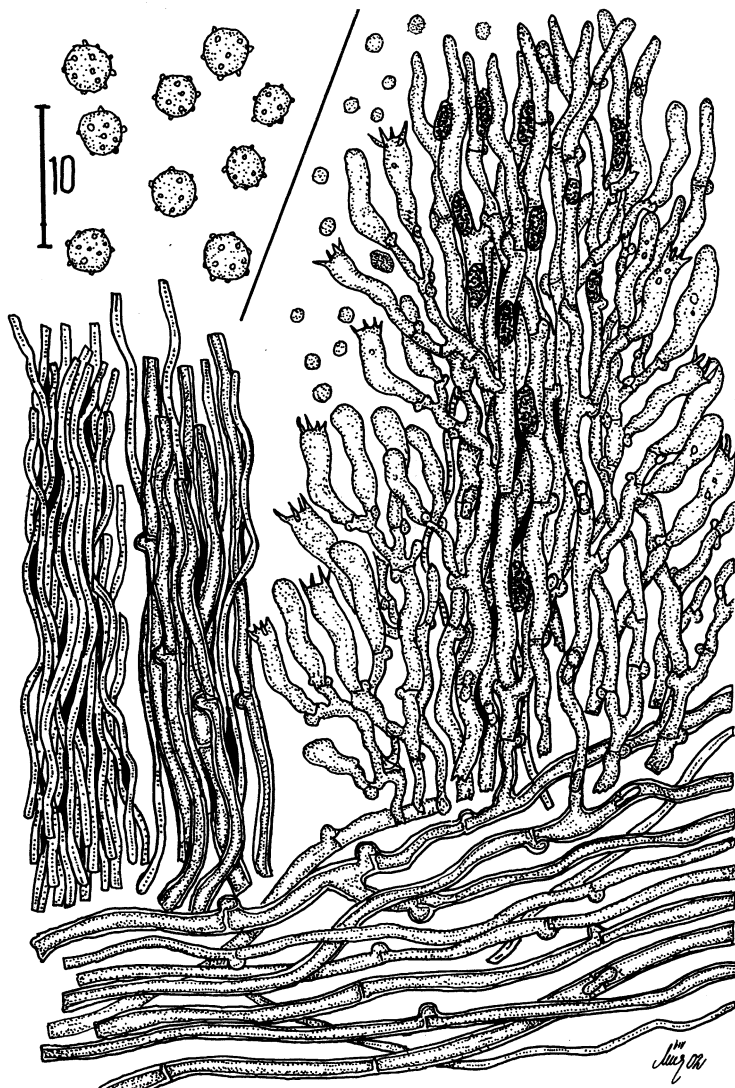
Vatička Duemmerova je sice vzácná, avšak poměrně dobře určitelná. Hlavními znaky jsou rezavě hnědé zbarvení, jemně ostnitý hymenofor, dimitický hyfový systém, početné hyfové svazky, malé bazidie a drobné, kulaté, tlustostěnné výtrusy s nepatrnými hrbolky.

Velmi blízká *Tomentella calcicola* je domovem zatím převážně v mírném pásmu. V Čechách ani na Slovensku dosud nebyla nalezena, proto ke srovnání s *T. duemmeri* bylo možno použít jedinou položku z herbáře PRM sbíranou J. Kuthanem v Estonsku. Tento druh má hustší a delší ostny, větší bazidie a o 1-2 μm větší výtrusy. Míru podobnosti obou druhů kdysi vyjádřil M.J. Larsen, který pro *T. duemmeri* zvolil jméno *T. subcalcicola* (než zjistil, že existuje starší jméno).

Jistou podobnost vykazuje rovněž *T. crinalis*, avšak ta se okamžitě prozradí svými mnohem většími výtrusy pseudotomentelloidního typu s rozdvojenými vrcholky ostnů. Možnost záměny nabízí i americký druh *Tomentella brunneorufa*, nalezený ve dvou exemplářích i na Dálném východě (Kõljalg 1996), který však má hladké, nejvýše jemně hrbolkaté hymenium, výtrusy o průměru 5-6 μm a bazidie hojně dělené příčnou přepážkou.

L i t e r a t u r a

- Larsen M. J. (1967): *Tomentella* and related genera in North America III. New species of *Tomentella* and *Pseudotomentella*. – *Can. J. Bot.* 45: 1297-1307.
- Larsen M. J. (1968): *Tomentelloid* fungi of North America. – Technical Publication Syracuse University, New York, 93: 1-157.
- Larsen M. J. (1974): A contribution to the taxonomy of the genus *Tomentella*. – *Mycol. Memoirs* 4: 1-145.
- Kõljalg U. (1996): *Tomentella* (Basidiomycota) and related genera in temperate Eurasia. – *Fungiflora* 9: 1-213.

Tomentella duemmeri. Vlevo hyfóvé svazky, vpravo řez ostnem a v dolní části obrázku bazální generativní a skeletové hyfy. K. Čížek del.

Karel Čížek: Tomentelloid fungi in the Czech Republic and Slovakia XII. Tomentella duemmeri

The author macroscopically and microscopically described collection of *Tomentella duemmeri* (Wakef.) M.J. Larsen in the central-Bohemian locality at Zadní Kopanina near Praha where it was growing on *Quercus robur* wood. It represents the first record in the Czech Republic, as well as in temperate belt of Eurasia.

* * *

RAMARIA FLAVIGELATINOSA, NOVÝ DRUH KUŘÁTEK PRO ČESKOU REPUBLIKU

Oldřich Jindřich

Koncem září 2001 jsem přijal pozvání ing. Tomáše Papouška k návštěvě lokality, kde zaručeně rostou kuřátka z rodu *Ramaria*. Lokalita se nachází na Lužnickém vrchu (906,9 m n. m.), ležícím na západním okraji komplexu Novohradských hor mezi obcemi Benešov n. Černou a Pohorská Ves (nejbližší obcí je velmi řídké osídlená, spíše chalupářská víska Lužnice). Samotné místo nálezu v nadpisu uvedeného kuřátka leží ve výšce 730-740 m n. m. a tvoří obdélník o rozměrech asi 100 x 50 m ve velmi mladé kulturní smrčtině (místy až houštině) s vtroušenými listnáči z náletu. Terén je svažitý, mechatý, místy se silnou vrstvou jehličnanového opadu, s řídkým až hustým podrostem borůvky a brusinky. Uvedený mladý porost je obklopen vzrostlou kulturní smrčtinou s borovicemi, protkanou drobnými potůčky.

Ramaria flavigelatinosa Marr et Stuntz (ve své typické varietě) byla nalezena již při první návštěvě T. Papouškem 22. VIII. 2001 a v době mé návštěvy byla mladá smrčina tímto druhem vysloveně prorostlá. Houby rostly v čarovných kruzích různých průměrů i zdánlivě jednotlivě. Společně s tímto druhem zde rostl i jeden kruh kuřátek *Ramaria rubripermanens* Marr et Stuntz a opodál v malém mladém jedlovém lesíčku i *Ramaria largentii* Marr et Stuntz – všechny jsou dosud nepublikovanými sběry v České republice. Doklad je uložen v herbáři mykologického oddělení Národního muzea v Praze a v herbáři autora. Tuto lokalitu je potřeba sledovat pro její výjimečnost v růstu nejen kuřátek, ale i dalších, zejména lošákovitých hub.

Koncem září 2002 jsme s T. Papouškem našli tento druh kuřátka znovu, a to opět v mladé smrčtině. Všechny jeho znaky byly téměř totožné – výtrusy 7,2-11,2 x 3,6-4,6 µm s ornamentikou vzácně pospojovanou do malých oblouků. Lokalita leží v Novohradských horách mezi obcemi Malonty jv. od Kaplic a Jaroměř, asi 1 km severním směrem od silnice, v blízkosti lesní cesty a Hodonického potoka, v nadmořské výšce

kolem 600 m, 48° 41' 55'' s. š. a 14° 33' 30'' v. d. (kvadrant 7353b). Zajímavé bylo zrosolovatění celé plodnice již do 2 hodin. Lokalita leží jen asi 5 km vzdušnou čarou od místa prvního nálezu.

Popis kuřátek *Ramaria flavigelatinosa* podle čerstvých plodnic:

Malý až středně velký druh ze sekce *Laeticolores*; největší plodnice měřily 80 x 80 mm. Větve se směrem vzhůru hustě dělí v menší a slabší větvičky, takže celá plodnice má keříčkovitý tvar. Třeň je nápadně krátký, jen kolem 20 mm, kuželovitě zašpičatělý, s malými, zakrnělými větvičkami (někdy mohou tyto větvičky i chybět, Franchi et Marchetti 2001), bělavý, otláčením neměníci barvu. Bývá velmi tuhý, je potřeba vyvinout značnou sílu, aby se mezi prsty rozmáčknu (nebo spíše rozštípl); je to způsobeno přítomností gelatinizovaných míst. Větve svírají úhel písmene V nebo úzkého U a vyrůstají ze třeně hned u substrátu. U báze jsou bělavé, silné, válcovité, směrem vzhůru sírově nažloutlé, pak kukuřičně žluté se sírově žlutými špičkami, které jsou tupé, hladké a až čtyřnásobně dělené. Ve stáří celá plodnice vybledá. Dužnina je bělavá, špinavě bíle mramorovaná, na řezu sklovitě lesklá a obsahuje (především ve třeni) gelatinizovaná místa; při zasychání se celá plodnice stává po nějaké době (hodiny až dny) gelatinózní a bývá někdy třaslavá jako aspik. Chuť byla jemná, trochu natrpklá (někdy je uváděna jako kyselá a ve špičkách větviček nahořklá, Christan 1990) a vůně nevýrazná (stejná jako u většiny druhů rodu *Ramaria*), která mi připomíná „vyjetý potravinářský olej“ (někdy je popisována jako trávová, Franchi et Marchetti 2001; nepřijemně kysele trpká, někdy štiplavá, Christan 1990).

Výtrusy jsou bradavčité, jednotlivé bradavky izolované až lehce ohnutě vypouklé, cyanofilní, bezbarvé, (7,2-)7,6-10,3(-11,2) x (3,1-)3,6-4,9 μm [v literatuře též (6,4-)6,9-11(-11,2) x 3,2-4,8(-5,1) μm (Schild, cit. sec. Christan 1990); (6,5-)7,0-10(11) x (3,0-)3,2-4,7 μm (Christan 1990); 8-11 x 3,5-4,5 μm (Domaňski 1984)]. Bazidie 60 x 5,5 μm [v literatuře též 40-60 x 6-9 μm (Christan 1990); 40-60 x 6,5-10 μm (Domaňski 1984)], kuželovité, se čtyřmi lehce zahnutými, až 6 μm dlouhými sterigmaty, bez přezek a se zrnitým obsahem. Hyfy tramy jsou tenkostěnné, bezbarvé, bez přezek, rovnoběžné, lehce propletené, hladké, až 9 μm tlusté, u přepážek zúžené a na koncích rozšířené (hlavaté). Olejovité hyfy jsou přítomny.

Tento druh je velice snadno zaměnitelný s dalšími žlutými druhy. Je význačný svými poměrně drobnými plodnicemi, nepřítomností přezek na hyfách, gelatinizovanou dužninou (patrnou především po několika hodinách až dnech). Gelatinózní skvrny má více druhů kuřátek, ale jsou přítomné pouze v bázi třeně.

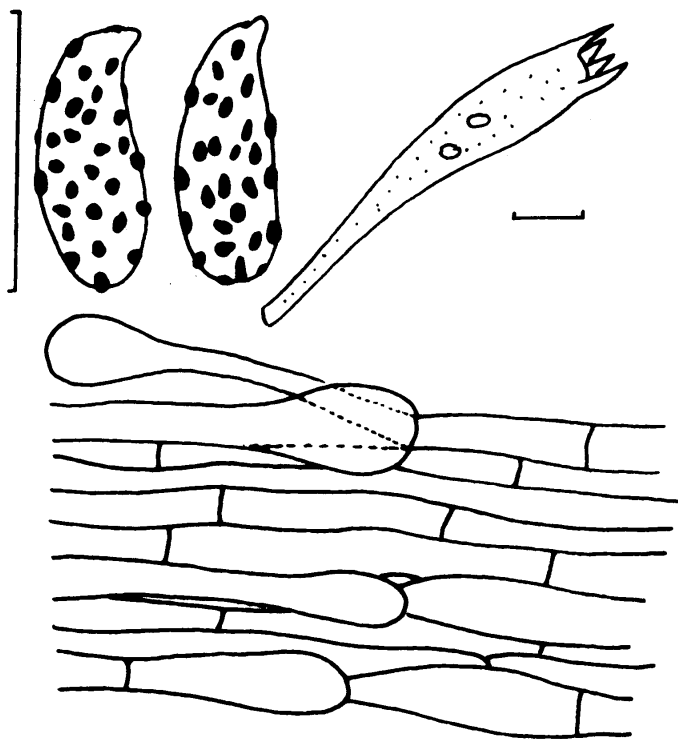
Velmi podobná, žlutě zbarvená a bezpřezkatá kuřátka žlutá – *R. lutea* (Vittad.) Schild mají podobně velké výtrusy, ale plodnice je rovnoměrně bledě zbarvená a dužnina není gelatinizovaná (Christan 1990); rostou i v České republice.

Druh *R. fagetorum* Maas Geest. et Schild, který je někdy považován za synonymum *R. flavigelatinosa*, nemá gelatinózní dužninu, barva větví je světle žloutková až primulově žlutá, později s nádechem jemně lososově růžovým a se světle žlutými špičkami. Jedná se zřetelně o jiný druh.

Autor děkuje ing. T. Papouškovi za seznámení s lokalitou a J. Christanovi za revizi položky.

L i t e r a t u r a

Christan J. (1990): *Ramaria flavigelatinosa* var. *flavigelatinosa* Marr & Stuntz sowie *R. rubripermanens* Marr & Stuntz, zwei weitere neue Ramarien bei München. – Beitr. Kenntn. Pilze Mitteleur. 7: 101-105.

Ramaria flavigelatinosa. Výtrusy, bazidie a hyfy. Měřítko = 10 μ m.

- Domański S. (1984): Mała flora grzybów. Tom 1. Basidiomycetes, Aphyllophorales, Cześć 4. – Kraków.
- Franchi P. et Marchetti M. (2001): Introduzione allo studio del genere *Ramaria* in Europa. – *Fungi non delin.* 16: 1-104.
- Phillips R. (1991): *Mushrooms of North America.* – Boston, New York, Toronto, London.

Oldřich J i n d ř i c h: *Ramaria flavigelatinosa*, new record in the Czech Republic

The author is publishing the first record of *Ramaria flavogelatinosa* Marr et Stuntz in the Czech Republic. It was collected in the Novohradské hory Mts. among villages of Benešov n. Černou and Pohorská Ves in September 2001. Its detailed description is given.

* * *

**JEŽATEC RŮZNOZUBÝ (*CREOLOPHUS CIRRHATUS*) NA BOUBÍNĚ –
PRVNÍ NÁLEZ NA ŠUMAVĚ A NEJVÝŠE POLOŽENÝ V ČECHÁCH**

Jan H o l e c

Přestože by se mohlo zdát, že Boubínský prales na Šumavě je mykologicky výborně prostudovaný (přehled druhů viz Kubička 1960, 1973; přehled dalších prací viz Holec 2000), stále je tu možné najít další, dříve odtud neznámé druhy hub. Jedním z nejzajímavějších objevů posledních let je nález ježatce různozubého – *Creolophus cirrhatus* (Pers.: Fr.) P. Karst., který patří společně s rody korálovec (*Hericium*), ostnateček (*Dentipellis*) a několika dalšími do čeledi hub korálovcovitých (*Hericiaceae*), význačných přítomností amyloidních výtrusů a gloeocystid nebo tzv. gloeoplerních hyf. Pro zajímavost, v nejmodernějších systémech založených mimo jiné i na studiu příbuznosti pomocí analýzy DNA (Kirk et al. 2001) je tato čeleď kladena do řádu hub holubinkotvarých (*Russulales*) společně např. s čeleděmi *Auriscalpiaceae*, *Bondarzewiaceae*, *Gloeocystidiellaceae*, *Lachnocladiaceae*, *Peniophoraceae*, *Russulaceae*, *Stephanosporaceae* a *Stereaceae*.

Creolophus cirrhatus jsme našli 12.7.2001 na společné exkurzi s pracovníkem správy CHKO Šumava a zároveň nadšeným mykologem ing. Petrem Baldou, a to v centrální oplocené části NPR Boubínský prales na svv. svahu Bazumského hřbetu ("Pažení") v nadmořské výšce asi 1000 m. Ježatec tu rostl na padlém kmenu buku stále ještě krytém borkou v typickém biotopu Boubínského pralesa – v pralesovitém horském smíšeném lese tvořeném hlavně bukem s příměsí jedle a smrku. Jde nejen o první nález pro Boubínský prales, ale pro Šumavu jako celek včetně její německé a rakouské

části, protože ježatec různozubý není udáván ani ve velmi podrobné práci N. Luschky (Luschka 1993) o houbách národního parku Bavorský les a celé Šumavy.

Navíc jde zřejmě o nejvýše položený nález tohoto druhu v Čechách a možná i v celé České republice. V herbáři Národního muzea v Praze jsou uloženy české a moravské sběry druhu *C. cirrhatus* pouze z planárního až submontánního stupně (střední, severní a jižní Čechy, jižní Morava). Z hlediska květeny a vegetace jde ve všech případech o nálezy z oblastí termofytika a mezofytika (vysvětlení těchto pojmů + mapa viz Hejný et Slavík 1988), tj. z teplejších až mírných poloh. Ježatec zde roste nejčastěji na bucích, dubech a habrech, vzácně na topolech osikách. Pro úplnost je však nutné dodat, že na Slovensku a bývalé Podkarpatské Rusi (dnešní Zakarpatská oblast Ukrajiny) stoupá *C. cirrhatus* do horských poloh poměrně často. V herbáři Národního muzea je např. uložen sběr z nadmořské výšky 1050 m (hora Pátia u Spišského Podhradia, leg. F. Kotlaba, PRM 709647) nebo z vrcholu hory Riaba skala (1167 m n.m.) v Bukovských vrších (leg. K. Kult, PRM 622190). A. Pilát udává na svých nálezech z Podkarpatské Rusi (údolí Berlebaš, hora Menčul) výškové rozmezí 800-1200 m n.m. Na závěr této diskuse je třeba říci, že nálezy z horských poloh Beskyd a dalších moravských pohoří se také dají očekávat. V sousedním Německu roste *C. cirrhatus* hlavně v pahorkatinách, ale je mapován i z podhůří Alp a některé body v mapě rozšíření zřejmě představují i horský stupeň Alp (Krieglsteiner 1991).

Je zajímavé, proč tak výrazný a nápadný druh nebyl v Boubínském pralese nalezen už dříve při některé z nespočetných exkurzí mykologů do této proslavené lokality. Je totiž skoro vyloučené, že by byl přehlédnut, protože tvoří stejně nápadné a velké bílé plodnice jako korálovec jedlový nebo k. bukový. Může jít o náhodu; osobně se ale domnívám, že to může souviset s celkovým oteplováním klimatu na konci 20. století a zejména v 90. letech, kdy celá tato dekáda byla nezvykle teplá. Jak už bylo řečeno, ježatec různozubý je znám hlavně z nižších a teplejších poloh, ale oteplování klimatu mohlo připravit vhodné podmínky pro jeho růst a fruktifikaci i v tak vysoké poloze (navíc na lokalitě, odkud je známa řada vysloveně montánních nebo boreálně-montánních druhů hub, jako např. *Amylocystis lapponica*, *Phellinus ferrugineo-fuscus*, *Pseudorhizina sphaerospora* apod.).

Dokladový materiál: *Creolophus cirrhatus*, NPR "Boubínský prales" na Šumavě - centrální oplocená část, cca 4 km ssv. od Zátone u Lenory, svv. svah Bazumského hřbetu ("Pažení"), cca. 1000 m n.m., *Fagus sylvatica*: padlý kmen s borkou, 12.7.2001, leg. Petr Balda, det. Jan Holec, sběr JH 124/2001 (PRM).

L i t e r a t u r a

Holec J. (2000): Mykoflóra Šumavy - základní literární prameny a shrnutí biodiverzity makromycetů v nejvýznamnějších biotopech. - *Silva Gabreta* 5: 69-82.

- Kirk P.M., Cannon P.F., David J.C. et Stalpers J.A. [red.] (2001): Dictionary of the fungi. 9th edition. – 655 p., Wallingford.
- Kriegelsteiner G.J. (1991): Verbreitungsatlas der Großpilze Deutschlands (West). Band 1: Ständerpilze. Teil A: Nichtblätterpilze. – 416 p., Stuttgart.
- Kubička J. (1960): Die höheren Pilze des Kubani-Urwaldes im Böhmerwald. – Čes. Mykol. 14: 86-90.
- Kubička J. (1973): Přehled dosud publikovaných druhů hub z Boubínského pralesa na Šumavě. – Čes. Mykol. 27: 212-228.
- Luschka N. (1993): Die Pilze des Nationalparks Bayerischer Wald. – Hoppea 53: 5-363.
- Hejný S. et Slavík B. [red.] (1988): Květena České republiky. Vol. 1. – 560 p., Praha.

Jan H o l e c: *Creolophus cirrhatus* in the „Boubínský prales“ virgin forest – the first find in the Bohemian Forest and the highest one in Bohemia

First find of *Creolophus cirrhatus* in the Bohemian Forest („Boubínský prales“ virgin forest near Lenora, fallen trunk of *Fagus sylvatica* with bark, mountain degree: 1000 m alt., dried specimen kept in PRM herbarium) is discussed. It is the highest find in Bohemia and maybe in the whole Czech Republic where the species settles mainly lowlands and the hilly country. However, next finds in mountains documented by herbarium specimens in PRM are known e.g. from Slovakia (Western Carpathians) and Ukraine (Eastern Carpathians).

* * *

VZÁCNÉ MAKROMYCETY OKRESU LOUNY

Herbert T i c h ý

Podobně jako u ostatních rostlinných a živočišných skupin nacházíme vzácné nebo dokonce velice vzácné a ohrožené druhy i u vyšších druhů hub (makromycetů). Situace je však vzhledem ke specifickým nárokům jednotlivých druhů hub poněkud odlišná. Určité druhy hub jsou např. vzácné na celém území našeho státu již po mnoho let; patří mezi ně např. hřib královský (*Boletus regius*) a muchomůrka císařka (*Amanita caesarea*).

Vzhledem k tomu, že růst hub je ovlivněn mnoha faktory (stanoviště a vše co s tím souvisí, klimatické podmínky atd.) může dojít k situaci, že se na známé lokalitě neobjeví plodnice v období více než desetiletém. Příkladem je NPR Velký vrch u Vršovic (okr. Louny), kde jsem v r. 1981 v průběhu 14 dnů sbíral více než 400 exemplářů

smrže tlustonohého (*Morchella crassipes*) a od té doby jsem jej zde do současnosti (1998) znova nenalezl.

S přihlédnutím k těmto a dalším okolnostem byly proto některé druhy makromycetů v rámci našeho státu zařazeny jako ohrožené a chráněné do seznamu vyhlášky č. 395/92 Sb. zákona o ochraně přírody a krajiny nebo do Červené knihy ohrožených druhů rostlin a živočichů 4 (Kotlaba 1995).

Některé z druhů hub uvedených ve vyhlášce rostou samozřejmě i v okrese Louny, kde je hlavním centrem výskytu oblast Lounského středohoří. Z druhů, které udává Antonín et Bieberová (1995) to jsou:

Amanita vittadinii (Moretti) Vittad. – muchomůrka Vittadiniho

Roste hlavně na okrajích teplých listnatých lesů. Na okr. Louny byla několikrát sbírána na Srdovu a Brtníku.

Boletus fechtnerii Velen. – hřib Fechtnerův

Byl sbírán P. Dombajem v r. 2001 poblíž Vroutku.

Clitocybe barbularum (Romagn.) P.D. Orton – strmělka suchomilná

Podobně jako předchozí druh je i tato houba zástupcem teplomilných druhů rostoucích v xerothermních oblastech. Na Lounsku je to úpatí Rané a Oblíku.

Dermoloma josserandii Dennis et P.D. Orton – čirůvka Josserandova

Velice vzácný druh rostoucí v Lounském středohoří na nehnojených loukách.

Geastrum hungaricum Hollós – hvězdovka uherská

Vzácná břichatkovitá houba, která upřednostňuje při růstu teplé písčité roviny nebo vápencové stráně. Z okr. Louny je známá např. z okolí Charvátců.

Marasmiellus carneopallidus (Pouzar) Singer – špička stepní

V okr. Louny roste na stejných stanovištích jako *Clitocybe barbularum*.

Montagnea arenaria (DC.) Zeller – květka písečná

Jeden z našich nejvzácnějších druhů hub. Novější výskyt nebyl v okr. Louny zaznamenán. Podle starších údajů byla tato houba sbírána v Černodolech u Nečich a na Štrumplově kopci u Třtěna.

Některé z těchto uvedených druhů jsou zařazeny i do Červené knihy (Kotlaba et al. 1995). Kromě toho jsou tam uvedeny i další druhy, z nichž některé vzácně rostou i v okr. Louny.

Cortinarius epsomiens P.D. Orton – pavučinec mateřídouškový

Jediná lokalita tohoto druhu na našem území se nachází na severním úpatí Oblíku.

Flammulina ononidis Arnolds – penízovka jehlicová

Teplomilný druh stepních oblastí, který je od nás znám ze šesti lokalit. Z území okr. Louny jsou to Srdiv, Raná, Oblík a Mnichov pod Oblíkem.

Lepiota ignicolor Bres. – bedlička ohnivá

Z území Čech je známá pouze ze čtyř lokalit. Z toho se tři nacházejí na okr. Louny. Je to dvojrší Srdiv a Brtník, Raná a Charvátce.

Leucopaxillus lepistoides (Maire) Singer – běločechratka stepní

I tento druh je znám pouze ze čtyř lokalit v okr. Louny – je to opět teplomilná oblast s lokalitami Srdiv a Brtník. Mimo náš okres byl nejbližší výskyt zaznamenán na hranicích okr. Most na Dlouhé hoře u Kozel.

Lyophyllum putidum (Fr.) Singer – líha zavadlá

I když v posledních letech bylo zjištěno několik nových lokalit tohoto druhu, na okr. Louny se nachází pouze jediná, a to v údolí Drahonického potoka na Podbořansku.

Sarcosoma globosum (Pers.) Caspari – masečník kulovitý

Velice vzácný druh na celém území našeho státu. Současný výskyt na okr. Louny je nejistý. Podle Holečka (Houda in litt.) se lokalita tohoto druhu nacházela poblíž Ročova. Po provedené lesní těžbě tam zatím nalezen nebyl.

Kromě výše uvedených legislativně chráněných druhů a druhů zmíněných v Červené knize se na Lounsku vyskytuje mnoho dalších druhů, které zde nacházíme pouze ojediněle, a to ještě ne každoročně, takže i tyto můžeme hodnotit jako vzácné minimálně pro území okr. Louny.

Amanita beckerii Huijsman – muchomůrka Beckerova

Roste na Velkém vrchu u Vršovic.

Amanita echinocephala (Vittad.) Quél. – muchomůrka ježatohlavá

Nejnámější lokalita se nachází na Velkém vrchu u Vršovic.

Amanita solitaria (Bull.) Mérat – muchomůrka osamělá

Roste na stejném místě jako předcházející druh, se kterým bývá zaměňována.

Amanita strobiliformis (Paulet) Bertillon – muchomůrka šiškovitá

Velký druh muchomůrky, který roste také na Velkém vrchu u Vršovic. Kromě toho byl nalezen i v parku v Černčicích, na Písečném vrchu u Břvan na hranicích okr. Most a v Podlesí.

Boletus radicans Pers. – hřib medotrpký

Jediná pravidelná lokalita výskytu se nachází na Velkém vrchu u Vršovic. Ojediněle byl sbírán i v okolí Ročova.

Boletus queletii Schulzer – hřib Quéletův

Údajně byl tento druh sbírán v r. 1980 na severním úpatí Oblíku. Výskyt je však nutno ověřit.

Boletus satanas Lenz – hřib satan

Každoročně roste na jediné lokalitě severních Čech v NPR Velký vrch u Vršovic, kde se vyskytuje patrně více druhů ze skupiny modrajících hřibů; jejich systematické hodnocení však ještě nebylo dostatečně ověřeno.

Entoloma incanum (Fr.) Hesler – závojenka plavozelená

V r. 1987 byly plodničky tohoto druhu nalezeny pod jihovýchodním úpatím Srdova.

Geastrum melanocephalum (Czern.) V.J. Staněk – hvězdočka vlasohlavá

Do současnosti je známá z území okr. Louny pouze jediná lokalita, která se nachází na naučné stezce „Údolím Hasiny“ u Lipence.

Helvella albella Quél. – chřapáč bělavý

Z Čech jsou známy pouze dvě lokality. Jedna se nachází na Křivoklátsku a druhá v malém lesíku u nádraží Předměstí v Lounech.

Lactarius cistophilus Bon et Trimbach – ryzec cistovitý

Vzácný druh, který byl sbírán v r. 1985 na severozápadním úpatí Oblíku.

Mycenastrum corium (Guers.) Desv. – škárka hvězdíkovitá

Současné nálezy nejsou známy. V letech 1984 a 1987 však byl tento druh sbírán na ladech pod Oblíkem.

Phaeolepiota aurea (Fr.) Maire – bedlovnice zlatá

Jediný nález pochází z r. 1985, kdy byly nalezeny tři plodnice na okraji lesa u Hříškova.

Sarcosphaera coronaria (Jacq.) Boud. – baňka velkokališná

Ojediněle byla nalezena v roce 1978 na Hladovém vrchu u Vršovic a na Malém Syslíku u Třtěna.

Tremiscus helvelloides (DC.) Donk – rosolovec červený

Ojediněle vzácně byl tento krásný druh sbírán v některých letech poblíž Markvarce.

O když jednotliví mykologové mohou mít na vzácnost jednotlivých druhů hub rozdílný názor, je zřejmé, že Lounsko patří mezi oblasti, kde vzácné druhy hub nacházíme relativně početně. Centrem výskytu je ve většině případů oblast Lounského středohoří, což ještě význačnost této oblasti v rámci našeho státu podtrhuje.

Literatura

- Antonín V. et Bieberová Z. (1995): Chráněné houby ČR. – Brno.
Kotlaba F. et al. (1995): Červená kniha ohrozených a vzácných druhů rostlin a živočichů SR a ČR. 4. Sinice a riasy, houby, lišajníky, machorosty. – Bratislava.

Herbert Tichý: Rare macromycetes of the Louny district

The author summarises macromycetes species which are protected by law in the Czech Republic, included in the Red book or rare in the Louny district (north-western Bohemia, Czech Republic).

MIKROMYCETY

ZOZNAM DRUHOVÝCH MIEN RODU *PENICILLIUM* A ICH SYNONÝM ZNÁMYCH DO ROKU 2000

Roman Labuda a Silvia Máteová

Zoznam poskytuje ucelený prehľad akceptovaných druhov z rodu *Penicillium* Link: Fr. známych do roku 2000. Pri jeho zostavovaní sa vychádzalo z nedávno publikovanej štúdie Pitta et al. (2000), kde sa nachádzajú všetky doteraz známe druhy z čľade *Trichocomaceae*. Predkladaný zoznam je rozdelený do štyroch častí na základe jednotlivých podrodov – *Aspergilloides*, *Furcatum*, *Penicillium* a *Biverticillium*. V príslušných podrodoch boli druhy ako aj ich synonymá zoradené v abecednom poradi; synonymá sú vytlačené tenko.

subgenus *Aspergilloides*:

1. <i>P. adametzii</i> K.M. Zalessky	<i>P. lilacinoechinulatum</i> S. Abe ex G. Sm.
<i>P. albocinerascens</i> Chalab.	5. <i>P. capsulatum</i> Raper et Fennell
<i>P. niklewskii</i> K.M. Zalessky	<i>P. brevissimum</i> J.N. Rai et Wadhvani
2. <i>P. adametzioides</i> S. Abe ex G. Sm.	6. <i>P. citreonigrum</i> Dierckx
3. <i>P. ardesiacum</i> Novobr.	<i>P. aeneum</i> G.Sm.
4. <i>P. bilaiae</i> Chalab.	<i>P. alicantinum</i> C. Ramírez et A.T. Martínez

- P. bertai* Talice et Mackinnon
P. cinereoatrum Chalab.
P. citreosulfuratum Biourge
P. citreoviride Biourge
P. citreoviride var. *aeneum* S. Abe
P. galliacum C. Ramírez et al.
P. subcinearum Westling
P. toxicarium L. Miyake
7. ***P. cyaneum*** (Bainier et Sartory) Biourge
Citromyces cyaneus Bainier et Sartory
8. ***P. decumbens*** Thom
P. arabicum Baghdadi
P. glaucolanosum Chalab.
9. ***P. dierckxii*** Biourge
P. gerundense C. Ramírez et A.T. Martínez
10. ***P. dimorphosporum*** H. Swart
11. ***P. donkii*** Stolk
12. ***P. glabrum*** (Wehmer) Westling
Citromyces glaber Wehmer
C. pfefferianum Wehmer
P. aurantiobrunneum Dierckx
P. candidofulvum Dierckx
P. flavidorsum Biourge
P. fluitans Tiegs
P. frequentans Westling
P. oledskii K.M. Zalessky
P. pfefferianum (Wehmer) Westling
13. ***P. heteromorphum*** H.Z. Kong et Z.T. Qi
14. ***P. chermesinum*** Biourge
P. indicum D.K. Sandhu et R.S. Sandhu
15. ***P. implicatum*** Biourge
P. hispanicum C. Ramírez et al.
16. ***P. jugoslavicum*** C. Ramírez et Munt.-Cvetk.
17. ***P. lapatayae*** C. Ramírez
18. ***P. lividum*** Westling
P. odoratum M. Chr. et Backus
P. trzebinskianum S. Abe
19. ***P. montanense*** M. Chr. et Backus
20. ***P. nodulum*** H.Z. Kong et Z.T. Qi
21. ***P. palmense*** C. Ramírez et al.
22. ***P. patens*** Pitt et A.D. Hocking
23. ***P. purpurascens*** (Sopp) Biourge
Citromyces purpurascens Sopp
C. virido-albus Sopp
P. internascens Szilvinyi
P. virido-albus (Sopp) Biourge
24. ***P. resedanum*** McLennan et Ducker
P. luteo-aurantium G. Sm.
25. ***P. restrictum*** J.C. Gilman et E.V. Abbott
Citromyces griseus Sopp
P. gilmanii Thom
P. griseolum G. Sm.
P. griseum (Sopp) Biourge
P. kurssanovii Chalab.
P. malacaense C. Ramírez et A.T. Martínez
26. ***P. striatisporum*** Stolk
27. ***P. syriacum*** Baghd.
28. ***P. roseopurpureum*** Dierckx
Citromyces caesia Bainier et Sartory
C. sanguifluus Sopp
P. carminoviolaceum Dierckx
P. caesia (Bainier et Sartory) Biourge
P. lacus-sarmientei C. Ramírez
P. sanguifluum (Sopp) Biourge
P. vaccaeorum Quintan.

29. *P. sclerotiorum* J.F.H. Beyma
P. implicatum var.
aureomarginatum Thom
30. *P. spinulosum* Thom
P. abeanum G. Sm.
P. baiiolum Biourge
P. brunneoviride Szilvinyi
P. citreovirens S. Abe
P. flavocinereum Biourge
P. janthocitrinum Biourge
P. mediocre Stapp et Bortels
P. mucosum Stapp et Bortels
P. paczoskii K.M. Zalesky
P. roseomaculatum Biourge
P. spinuloramigenum Y. Sasaki
P. tannophagum Stapp et Bortels
P. tannophilum Stapp et Bortels
P. trzebinskii K.M. Zalesky
P. trzebinskii var. *magnum* Sakag.
et S. Abe
P. virididorsum Biourge
31. *P. sublaterinum* Biourge
P. ramusculum Bat. et H. Maia
32. *P. terlikowskii* K.M. Zalesky
33. *P. thomii* Maire
Citromyces thomii (Maire) Sacc.
P. aurantioviolaceum Biourge
P. crocicola W. Yamam.
P. grancanariae C. Ramírez et al.
P. parallelosporum Y. Sasaki
P. quercetorum Baghdadi
P. roseoviride Stapp et Bortels
P. thomii var. *flavescens* S. Abe
P. valentinum C. Ramírez et A.T.
Martínez
P. yezoense Hanzawa
34. *P. turbatum* Westling
35. *P. vinaceum* J.C. Gilman et E.V.
Abbott
P. guttulosum J.C. Gilman et E.V.
Abbo
- subgenus *Furcatum*:
36. *P. asperosporum* G. Sm.
P. echinosporum G. Sm.
P. resinae Z.T. Qi et H.Z. Kong
37. *P. atrovenetum* G. Sm.
P. coeruleoviride G. Sm.
38. *P. brasilianum* Bat.
39. *P. canescens* Sopp
P. murcianum C. Ramírez et A.T.
Martínez
P. radiatolobatum Lörinczi
P. yarmokense Baghdadi
40. *P. cinerascens* Biourge
41. *P. citrinum* Thom
Citromyces subtilis Bainier et
Sartory
- P. aurifluum* (Bainier et Sartory)
Biourge
P. baradicum Baghdadi
P. botryosum Bat. et H. Maia
P. gorlenkoanum Baghdadi
P. sartoryi Thom
P. subtile (Bainier et Sartory)
Biourge
42. *P. coralligenum* Nicot et Pionnat
43. *P. corylophilum* Dierckx
P. chloroleucon Biourge
P. humuli J.F.H. Beyma
P. obscurum Biourge
P. sumatrense Szilvinyi
44. *P. cremeogriseum* Chalab.

- P. cluniae* Quintan.
45. *P. daleae* K.M. Zalessky
46. *P. estinogenum* A. Komatsu et S. Abe
47. *P. fellutanum* Biourge
P. atrovirens G. Sm.
P. charlesii G. Sm.
P. decumbens var. *atrovirens* S. Abe
P. eben-bitarianum Baghdadi
P. fellutanum var. *nigrocastaneum* S.Abe
P. phaeo-janthinellum Biourge
48. *P. flavidostipitatum* C. Ramírez et C.C. González
49. *P. griseopurpureum* G. Sm.
50. *P. herquei* Bainier et Sartory
P. elegans Sopp
P. lemonii Sopp
51. *P. chalybeum* Pitt et A.D. Hocking
52. *P. inflatum* Stolk et Malla
53. *P. janczewskii* K.M. Zalessky
P. echinulatum E. Dale
P. granatense C. Ramírez et al.
P. nigricans Bainier
P. nigricans var. *sulphureum* S. Abe
P. swieczickii K.M. Zalessky
54. *P. janthinellum* Biourge
P. echinulonalgiovense S. Abe
P. glaucoroseum Demelius
P. meleagrimum var. *viridiflavus* S. Abe
P. victoriae Szilvinyi
P. vitale Pidoplichko et Bilai
55. *P. jensenii* K.M. Zalessky
P. corylophiloides S. Abe
P. godlewskii K.M. Zalessky
P. rivolii K.M. Zalessky
P. siemaszkii K.M. Zalessky
56. *P. kabunicum* Baghdadi
57. *P. lanosum* Westling
P. kojigenum G. Sm.
58. *P. maclennaniae* H.Y. Yip
59. *P. madriti* G. Sm.
P. castellonense C. Ramírez et A.T. Martínez
60. *P. manginii* Duché et R. Heim
61. *P. mariaecrucis* Quintan.
62. *P. megasporum* Orpurt et Fennell
P. giganteum R.Y. Roy et G.N. Singh
63. *P. melinii* Thom
P. damascenum Baghdadi
P. radulatum G. Sm.
64. *P. miczynskii* K.M. Zalessky
P. atrosanguineum B.X. Dong
P. chrzasczii K.M. Zalessky
P. matris-maeae K.M. Zalessky
65. *P. moldavicum* Milko et Beliakova
66. *P. novae-zeelandiae* J.F.H. Beyma
67. *P. ochrochloron* Biourge
P. biforme var. *vitriolum* Tatuza Sato
P. cuprophilum Tatuza Sato
68. *P. onobense* C. Ramírez et A.T. Martínez
69. *P. oxalicum* Currie et Thom
P. aragonense C. Ramírez et A.T. Martínez
P. asturianum C. Ramírez et A.T. Martínez
70. *P. paraherquei* S. Abe
71. *P. paxilli* Bainier
72. *P. pedemontanum* Mosca et A. Fontana

73. *P. piscarium* Westling
74. *P. pulvillorum* Turfitt
P. ciegleri Quintan.
P. novae-caledoniae G. Sm.
P. novae-caledoniae var. *album*
C. Ramírez et A.T. Martínez
75. *P. raciborskii* K.M. Zalessky
P. caerulescens Quintan.
P. fagi C. Ramírez et A.T. Martínez
76. *P. raistrickii* G. Sm.
P. castellae Quintan.
77. *P. raperi* G. Sm.
78. *P. rolfsii* Thom
79. *P. rubefaciens* Quintan.
80. *P. sacculum* E. Dale
Eladia saccula (E. Dale) G. Sm.
81. *P. sajarovii* Quintan.
82. *P. scabrosum* Frisvad et al.
83. *P. shennangianum* H.Z. Kong et
Z.T. Qi
84. *P. simplicissimum* (Oudem.)
Thom

- P. es-suveidense* Baghdadi
P. populi J.F.H. Beyma
85. *P. sizovae* Baghdadi
86. *P. skrjabinii* Shmotina et
Golovleva
87. *P. smithii* Quintan.
P. corynephorum Pitt et A.D.
Hocking
88. *P. sopii* K.M. Zalessky
P. michaelis Quintan.
P. severskii Schekh.
89. *P. steckii* K. M. Zalessky
90. *P. vasconiae* C. Ramírez et A.T.
Martínez
91. *P. velutinum* J.F. H. Beyma
92. *P. waksmanii* K.M. Zalessky
P. charlesii var. *rapidum* S. Abe
P. griseo-azureum C. Moreau et
M. Moreau
93. *P. westlingii* K.M. Zalessky
P. turolense C. Ramírez et A.T.
Martínez

Poznámka: Podrodové zaradenie *P. asperosporum* G. Sm. bolo v tomto zozname zvolené podľa Pitta (1979).

subgenus *Penicillium*:

94. *P. aethiopicum* Frisvad
95. *P. allii* Vincent et Pitt
P. hirsutum var. *allii* (Vincent et
Pitt) Frisvad
96. *P. arenicola* Chalab.
P. canadense G. Sm.
97. *P. atramentosum* Thom
98. *P. aurantiogriseum* Dierckx
P. aurantio-albidum Biourge
P. aurantiocandidum Dierckx
P. aurantiovirens Biourge
P. cyclopium var. *aurantiovirens*
(Biourge) Fassat.
P. brunneoviolaceum Biourge
P. carneolutescens G. Sm.
P. conditaneum Westling
P. cordubense C. Ramírez et A.T.
Martínez
P. cyclopium Westling
P. verrucosum var. *cyclopium*
(Westling) Samson et al.

- P. cyclopium* var. *aurantiovirens* (Biourge) Fassat.
P. johannioli K.M. Zalesky
P. martensii Biourge
P. ochraceum Bainier
P. polonicum K.M. Zalesky
P. porraceum Biourge
P. puberulum Bainier
P. verrucosum var. *ochraceum* (Bainier) Samson et al.
P. viridicyclopium S. Abe
99. ***P. brevicompactum*** Dierckx
P. bialowiezense K. M. Zalesky
P. biougeianum K.M. Zalesky
P. brunneostoloniferum S. Abe
P. griseobrunneum Dierckx
P. hagemii K.M. Zalesky
P. patris-mei K.M. Zalesky
P. stoloniferum Thom
P. szaferei K.M. Zalesky
P. tabescens Westling
100. ***P. camemberti*** Thom
P. album Epstein
P. biforme Thom
P. camemberti Sopp
P. camemberti var. *rogeri* Thom
P. candidum Roger
P. caseicola Bainier
P. epsteinii Lindau
P. paecilomyceforme Szilvinyi
P. rogeri Wehmer
101. ***P. clavigerum*** Demelius
102. ***P. commune*** Thom
P. australicum Sopp ex J.F.H. Beyma
P. cyclopium var. *album* G. Sm.
P. cyclopium f. *album* Fassat.
P. fuscoglaucum Biourge
P. flavoglaucum Biourge
- P. lanoso-coeruleum* Thom
P. lanosogriseum Thom
P. lanosoviride Thom
P. majusculum Westling
P. ochraceum var. *macrosporium* Thom
103. ***P. concentricum*** Samson et al.
P. glandicola var. *glaucovenetum* Frisvad
104. ***P. confertum*** (Frisvad et al.) Frisvad
P. glandicola var. *confertum* Frisvad et al.
105. ***P. coprobium*** Frisvad
106. ***P. coprophilum*** (Berk. et M.A. Curtis) Seifert et Samson
Coremium coprophilum Berk. et M.A. Curtis
Pritzeliella caerulea Henn.
Stilbum humanum P. Karst.
107. ***P. crustosum*** Thom
P. aurantiogriseum var. *poznaniense* K.M. Zalesky
P. expansum var. *crustosum* Fassat.
P. farinosum Novobranova
P. pseudocasei S. Abe
P. schmidtii Szilvinyi
P. solitum var. *crustosum* (Thom) Bridge et al.
P. terrestre Raper et Thom
108. ***P. digitatum*** (Pers.: Fr.) Sacc.
Monilia digitata Pers.: Fr.
Aspergillus albus, tenuissimus, graminis dactyloidis facie, seminibus rotundis Mich.
Mucor caespitosus L.
P. digitatoides Peyronel
P. lanosogrisellum Biourge

- P. olivaceum* Sopp
P. olivaceum Wehmer
P. olivaceum var. *italicum* Sopp
P. olivaceum var. *norvegicum* Sopp
P. terraconense C. Ramírez et A.T. Martínez
109. *P. echinulatum* Fassat.
P. crustosum var. *spinulosporum* Yugi Sasaki
P. cyclopium var. *echinulatum* Raper et Thom
P. palitans var. *echinoconidium* S. Abe
110. *P. expansum* Link
Coremium leucopus Pers.
C. glaucum Link ex Pers.
Floccaria glauca Grev.
Coremium alphaltobus Secr.
C. vulgare Corda
P. aeruginosum Demelius
P. elongatum Dierckx
P. glaucum var. *coremium* Sacc.
P. janthogenum Biourge
P. kap-laboratorium Sopp
P. leucopus (Pers.) Biourge
P. martensii var. *moldavicum* Beljakova et al.
P. musae Weidemann
P. plumiferum Demelius
P. resticulosum Birkinshaw et al.
P. variabile Wehmer
111. *P. fennelliae* Stolk
112. *P. formosanum* Hsieh et al.
113. *P. glandicola* (Oudem.) Seifert et Samson
Coremium glandicola Oudem.
P. divergens Bainier et Sartory
P. granulatum Bainier
- P. granulatum* var. *globosum* Bridge et al.
P. schneegii Boas
114. *P. griseofulvum* Dierckx
P. duninii Sidibe
P. flexuosum E. Dale
P. maltum M. Hori et T. Yamam.
P. patulum Bainier
P. urticae Bainier
115. *P. hirsutum* Dierckx
P. corymbiferum Westling
?P. hispalense C. Ramírez et A.T. Martínez
P. verrucosum var. *corymbiferum* (Westling) Samson et al.
116. *P. hordei* Stolk
P. hirsutum var. *hordei* (Stolk) Frisvad
117. *P. chrysogenum* Thom
P. aromaticum f. *microsporum* Romankova
P. baculatum Westling
P. brunneorubrum Dierckx
P. camerunense R. Heim
P. cyaneofulvum Biourge
P. citreoroseum Dierckx
P. chlorophaeum Biourge
P. flavidomarginatum Biourge
P. griseoroseum Dierckx
P. harmonense Baghdadi
P. chrysogenum var. *brevisterigma* Forster
P. meleagrinum Biourge
P. notatum Westling
P. roseocitreum Biourge
P. rubens Biourge
P. verrucosum var. *cyclopium* strain *ananas-olens* C. Ramírez

118. *P. italicum* Wehmer
Oospora fasciculata (Grev.)
Sacc. et Vogl. apud Sacc.
P. aeruginosum Dierckx
P. digitatum var. *latum* S. Abe
P. japonicum G. Sm.
P. italicum var. *album* C.T. Wei
P. italicum var. *avellaneum*
Samson et Gutter
P. ventruosum Westling
119. *P. mononematosum* (Frisvad et al.) Frisvad
P. glandicola var.
mononematosum Frisvad et al.
P. granulatum var.
mononematosum (Frisvad et al.) Bridge et al.
120. *P. nalgiovense* Laxa
121. *P. olsonii* Bainier et Sartory
P. brevicompactum var. *magnum*
C. Ramírez
P. volgaense Beljakova et Milko
P. monstrosum Sopp
122. *P. palitans* Westling
123. *P. roqueforti* Thom
P. aromaticum-casei Sopp ex Sacc.
P. aromaticum Sopp
P. atroviride Sopp
P. biourgei Arnaud
P. conservandi Novobr.
P. gorgonzolae Weidemann
P. roqueforti var. *weidemannii*
Westling
P. roqueforti var. *viride* Dattilo-Rubbo
P. stilton Biourge
P. suavolens Biourge
P. vesiculosum Bainier
- P. virescens* Sopp
P. weidemannii (Westling) Biourge
P. weidemannii var. *fuscum*
Arnaud
124. *P. sclerotigenum* W. Yamam.
125. *P. solitum* Westling
P. casei var. *compactum* S. Abe
P. mali Novobr.
P. melanochlorum (Samson et al.) Frisvad
P. verrucosum var.
melanochlorum Samson et al.
126. *P. ulaiense* H.M. Hsieh et al.
127. *P. verrucosum* Dierckx
P. casei Staub
P. flavoglaucum Biourge
P. mediolanense Dragoni et Cantoni
P. mongoliae Beljakova
P. nordicum Dragoni et Cantoni
P. roqueforti var. *punctatum* S. Abe
128. *P. viridicatum* Westling
P. blakesleei K.M. Zalesky
P. ochraceum Bainier
P. olivicolor Pitt
P. olivinoviride Biourge
P. psittacinum Thom
P. stephaniae K.M. Zalesky
129. *P. vulpinum* (Cooke et Masee) Seifert et Samson
Coremium claviforme (Bain.) Peck
C. silvaticum Wehmer
C. vulpinum Cooke et Masee
P. claviforme Bainier
P. silvaticum (Wehmer) Gäumann
P. silvaticum (Wehmer) Biourge

Poznámka: V rámci podrodu *Penicillium* rozlišuje Frisvad et al. (2000) ešte ďalšie druhy: *P. albocoremium* (Frisvad) Frisvad = synonymum *P. hirsutum* var. *albocoremium* Frisvad a *P. venetum* (Frisvad) Frisvad = *P. hirsutum* var. *venetum* Frisvad (obidva druhy príbuzné *P. hirsutum*); *P. carneum* (Frisvad) Frisvad = *P. roqueforti* var. *carneum* Frisvad a *P. paneum* Frisvad (obidva druhy príbuzné *P. roqueforti*); *P. caseifulvum* Lund et al. (druh patriaci do série *Camemberti* Raper et Thom ex Pitt); *P. dipodomycicola* (Frisvad et al.) Frisvad (druh príbuzný *P. griseofulvum*); *P. dipodomys* (Frisvad et al.) Banke et al. = *P. chrysogenum* var. *dipodomys* Frisvad et al. a *P. flavigenum* Frisvad et Samson (druhy patriace do série *Chrysogena* Raper et Thom ex Stolk et Samson); *P. discolor* Frisvad et Samson (druh príbuzný *P. echinulatum*).

Za samostatné druhy ďalej považuje aj zástupcov tzv. *P. aurantiogriseum* komplexu (Lund et Frisvad, 1994), a to: *P. arantiogriseum* Dierckx – 1 synonymum; *P. aurantiocandidum* Dierckx – 8 synonymy; *P. cyclopium* Westling – 2 alebo 3 synonymy; *P. freii* Frisvad et Samson; *P. melanoconidium* Frisvad et Samson – 1 synonymum; *P. neoehinulatum* (Frisvad et al.) Frisvad et Samson – 1 synonymum; *P. polonicum* K.M. Zalesky – 2 synonymy; *P. tricolor* Frisvad et al. (Frisvad et al., 2000).

Zaradenie *P. monstrosum* Sopp ako synonyma k *P. olsonii* Bainier et Sartory bolo zvolené podľa Frisvada et al. (2000). Podľa Pitta et al. (2000) je *P. monstrosum* považované za synonymum *P. brevicompactum* Dierckx.

subgenus **Biverticillium:**

130. <i>P. aculeatum</i> Raper et Fennell	<i>P. rubicundum</i> J.H. Mill. et al.
131. <i>P. allahabadense</i> B.S. Mehrotra V D. Kumar	141. <i>P. isariiforme</i> Stolk et J. Mey.
<i>P. zacynthae</i> C. Ramírez et A.T. Martínez	142. <i>P. islandicum</i> Sopp <i>P. aurantioflammiferum</i> C. Ramírez et al.
132. <i>P. brunneum</i> Udagawa	143. <i>P. lignorum</i> Stolk
133. <i>P. coalescens</i> Quintan.	144. <i>P. loliense</i> Pitt
134. <i>P. crateriforme</i> J.C. Gilman et L.V. Abbott	145. <i>P. marneffeii</i> Segretain
135. <i>P. dendriticum</i> Pitt	146. <i>P. minioluteum</i> Dierckx <i>P. gaditanum</i> C. Ramírez et A.T. Martínez
136. <i>P. diversum</i> Raper et Fennell	<i>P. samsonii</i> Quintan.
137. <i>P. duclauxii</i> Delaer.	147. <i>P. mirabile</i> Beljakova et Milko
138. <i>P. eberhardtii</i> Yokoyama	148. <i>P. oblatum</i> Pitt et A. D. Hocking
139. <i>P. erythromellis</i> A.D. Hocking	149. <i>P. palmae</i> Samson et al.
140. <i>P. funiculosum</i> Thom <i>P. aurantiacum</i> J.H. Mill. et al.	150. <i>P. panamense</i> Samson et al.

151. *P. piceum* Raper et Fennell
P. ilerdanum C. Ramírez et A.T. Martínez
152. *P. pinophilum* Hedgc.
P. korosum J. N. Rai et al.
P. purpurogenum var.
rubrisclerotium Thom
153. *P. pittii* Quintan.
154. *P. primulinum* Pitt
P. diversum var. *aereum* Raper et Fennell
155. *P. proteolyticum* Kamyschko
156. *P. pseudostromaticum* Hodges et al.
157. *P. purpurogenum* Stoll
P. rubrum Stoll
P. sanguineum Sopp
P. vanilliae Bouriquet
158. *P. rademiricii* Quintan.
159. *P. rugulosum* Thom
P. chrysitis Biourge
P. concavorugulosum S. Abe
P. echinosporum Nehira
P. elongatum Bainier
P. phialosporum Udagawap
P. rugulosum var. *atricolum* Thom
P. scorteum Takedo et al.
160. *P. sabulosum* Pitt et A. D. Hocking
161. *P. siamense* Manoch et C. Ramírez
162. *P. variabile* Sopp
163. *P. varians* G. Sm.
164. *P. verruculosum* Peyronel
P. aculeatum var. *apiculatum* S. Abe
165. *P. tardum* Thom

Literatúra

- Frisvad J.C., Filtenborg O., Lund F. et Samson R. A. (2000): The homogeneous species and series in subgenus *Penicillium* are related to mammal nutrition and excretion.. – In: Samson R.A. et Pitt J.I. (eds.): Integration of modern taxonomic methods for *Penicillium* and *Aspergillus* classification, p. 265-283. Overseas Publishers Association. Amsterdam.
- Lund F. et Frisvad J.C. (1994): Chemotaxonomy of *Penicillium aurantiogriseum* and related species. – *Mycol. Res.* 98: 481-492.
- Pitt, J. (1979): The genus *Penicillium* and its teleomorphic states *Eupenicillium* and *Talaromyces*. – 634 p., London etc.
- Pitt J.I., Samson R.A. et Frisvad J.C. (2000): List of accepted species and their synonyms in the family *Trichocomaceae*. – In: Samson R.A. et Pitt J.I. (eds.): Integration of modern taxonomic methods for *Penicillium* and *Aspergillus* classification, p. 9-50. Overseas Publishers Association. Amsterdam.

Roman L a b u d a and Silvia M á t ě o v á: List of current *Penicillium* species names and their synonyms recognised to the year 2000

The list provides general overview of accepted *Penicillium* species recognised to the year 2000. Recently published study of Pitt et al. (2000) became ground for compilation of this list. The taxa are divided to the four parts according to their infrageneric position (i.e. *Aspergilloides*, *Furcatum*, *Penicillium* and *Biverticillium* subgenera). Alphabetical system was used in species placement within appropriate subgenera in order to achieve transparent *Penicillium* species overview.

ZPRÁVY O AKCÍCH

SEDMÝ MEZINÁRODNÍ MYKOLOGICKÝ KONGRES V OSLU. Ve dnech 11.-17. srpna 2002 se v hlavním městě Norska Oslu konal již sedmý mezinárodní mykologický kongres ("The 7th International Mycological Congress", zkratka "IMC7"). Je to největší a nejreprezentativnější světové setkání mykologů, které se po kongresech ve Vancouveru a Izraeli konalo relativně blízko naší republiky. V Oslu se setkalo přes 1100 účastníků z 83 zemí. Česká republika byla zastoupena 16 účastníky, což byl poměrně velký počet (velmi podobný počet mykologů přijel např. z tak velkých zemí jako Austrálie nebo Čína). Ještě potěšitelnější bylo, že naši účastníci byli ze střední, ale hlavně mladé generace, což je dobrý příslib pro budoucnost. Byla to jednak skupina z Výzkumného ústavu rostlinné výroby v Ruzyni (J. Hýsek, J. Brožová, J. Šárová, S. Sýkorová), mykologové z muzeí (V. Antonín, M. Beran, J. Holec, M. Suková), Botanického ústavu AVČR (M. Réblová), Mikrobiologického ústavu AVČR (P. Baldrián), Masarykovy univerzity (D. Novotný) a početná skupina studentů magisterského i postgraduálního studia z Prahy, Brna a Olomouce (D. Dvořák, M. Kolařík, O. Koukol, M. Tomšovský, M. Vašutová). Téměř všichni se prezentovali svými postery a M. Réblová velmi pěknou přednáškou.

Předsedou organizačního výboru kongresu byl známý polyporolog prof. Leif Ryvarden, z dalších známých osobností kongres připravovali např. T. Schumacher, G. Guldenová, K. Høiland nebo N. Hallenberg. Kongres probíhal na půdě univerzity v Oslu v moderním univerzitním centru ve čtvrti Blindern. Jednání kongresu bylo rozděleno do 5 hlavních tématických okruhů (Biodiverzita a ochrana; Systematika, fylogeneze a evoluce; Patogeni, výživa a medicína; Populační dynamika a ekologie; Buněčná biologie a fyziologie). V každém z 5 jednacích dnů kongresu probíhalo v různých posluchárnách dopoledne 5 paralelních odborných sympozií a odpoledne

dokonce až 10 symposií. Kongres byl velmi dobře zorganizován, takže jednotlivá symposia se tematicky nepřekrývala a člověk neměl dojem, že mu něco zajímavého uniká; pokud ano, byly všechny posluchárny v dosahu cca 2 minut chůze, takže bylo možno operativně "přebíhat" z jedné do druhé. Postery byly vystaveny ve dvou po sobě následujících blocích, každý blok vždy 2,5 dne. Celkem zaznělo na kongresu 446 přednášek a bylo vystaveno 753 posterů. Drtivá většina přednášek zazněla ve formě prezentace dataprojektorem v programu PowerPoint; zdá se, že na světové úrovni odzvonilo zpětným projektorům a diaprojektorům (pro kombinaci textu a obrázků je to obrovská výhoda, bilance a ostrost počítačově promítaných obrázků je ale mnohem menší než u diapositivů). Stejně tak postery byly většinou vytvořeny v počítači a vytištěny plotterem na jeden velký arch papíru.

Je velmi těžké kongres hodnotit po odborné stránce, omezím se jen na obory mně blízké. V taxonomii a studiu fylogeneze dominovala snaha o korelaci klasických metod s výsledky analýzy DNA. Analýza DNA se stává v mykologii rutinní metodou (někdy používanou až příliš mechanicky); potěšitelné je, že získané výsledky už dnes interpretují nikoli molekulární biologové, ale mykologové, kteří studované skupiny hub dobře znají a tak nedochází k různým výstřelkům při interpretaci výsledků analýzy DNA. V systematice homobazidiomycetů se začíná rýsovat koncepce 8-12 hlavních fylogenetických skupin ("clades"), které někdy korelují s klasickými skupinami (např. hymenochaetoidní houby), jindy kladou dohromady skupiny, u kterých bychom to nečekali. Velký důraz byl na kongresu kladen na studium biodiverzity hub různých světadílů; ukazuje se naléhavá potřeba studia tropických hub a nedostatek odborníků na obtížné skupiny. Mnoho příspěvků se věnovalo houbám přirozených lesů a jejich ekologii.

Společenskou stránku kongresu zastupovalo úvodní slavnostní zahájení v koncertní hale v centru Osla a recepce pořádaná starostou Osla ve známé budově radnice na břehu Oslofjordu. Určitým negativem kongresu byla jeho velká nákladnost (jen konferenční poplatek činil v přepočtu přes 12 000 Kč). Organizátorům však patří velký dík za to, že skupině 6 českých studentů konferenční poplatek zcela prominuli (stejně tak přispěli mnoha dalším účastníkům).

Celkově se kongres velmi vydařil po organizační, odborné i společenské stránce a pro všechny účastníky byl jistě velkým impulzem pro další práci. Příští kongres se bude konat v roce 2006 v Cairnsu v daleké Austrálii.

Jan H o l e c

PŘEDNÁŠKY BRNĚNSKÉ POBOČKY ČVSM V ROCE 2003

Výbor brněnské pobočky České vědecké společnosti pro mykologii a botanické oddělení Moravského zemského muzea zvou všechny zájemce na přednáškový cyklus v roce 2003:

14. ledna 2003 Ing. Libor J a n k o v s k ý, Dr. (MZLU, Brno):
Houby na listnatých dřevinách ve městech
28. ledna 2003 Ing. Jindřich Š m i t á k (ČIŽP, OI, Brno):
Island – země gejzírů a sopek
4. února 2003 Mgr. Miroslav B e r a n (Jihočeské muzeum, České Budějovice):
Mykoflóra PR Fabián na Jindřichohradecku
18. února 2003 Dr. Vladimír A n t o n í n, CSc. (MZM, Brno):
Za houbami v roce 2002
4. března 2003 Dr. Jan H o l e c (Národní muzeum, Praha):
Přírodovědecké a mykologické zážitky z národních parků jižního Norska
1. dubna 2003 Mgr. David N o v o t n ý (Česká sbírka mikroorganismů, Brno):
Plísňě kolem nás

Přednášky doplněné diapozitivy se konají vždy v úterý v 17,00 hod. v přednáškovém sále Dietrichsteinského paláce (hlavní muzejní budova, 1. poschodí), Zelný trh 8, Brno. Výjimka: dne 28. 1. se přednáška koná v audiovizuálním sále ve 3. poschodí Dietrichsteinského paláce.

Za brněnskou pobočku ČVSM a botanické oddělení MZM

Vladimír A n t o n í n a Alois V á g n e r

ZPRÁVY Z VÝBORU ČVSM

Zprávy z porady výboru ČVSM dne 26.11.2002

Přítomni: J. Klán, V. Antonín, J. Holec, J. Landa, P. Lizoň. Nepřítomni: L. Hagara, A. Lebeda.

Kontrola zápisu z minulé porady

Většina úkolů byla splněna. Nesplněné úkoly: jen minimálně pokročila příprava indexu CM, inovace stanov Společnosti nepokročila. Činnost sekce je minimální až nulová (s výjimkou sekce pro studium mikroskopických hub).

Vydávání Mykologických listů

Probíhá celkem plynule, estetická úroveň se zvýšila se zavedením barevné obálky. Plynulé vydávání je brzděno nedostatkem článků.

Vydávání Czech Mycology

J. Klán předal začátkem listopadu funkci výkonného redaktora J. Holcovi včetně fyzického předání rukopisů. Výbor toto předání schválil, rovněž schválil rozšíření redakční rady o RNDr. A. Kubátovou, CSc. Další rozšíření red. rady se plánuje. Dne 26.11. 2002 proběhla porada red. rady (účastní J. Klán, V. Antonín, J. Holec, P. Lizoň, R. Fellner, J. Kunert, P. Pikálek). Číslo 54/3 bylo předáno do sazby, vyjde začátkem ledna 2003. Na číslo 54/4 jsou zatím k dispozici 4 redakčně zpracované články. Financování obou čísel bude možné.

Knihovna

Knihovní komise průběžně kontroluje stav výměn. Z komise vystoupil J. Holec, garantem za výbor byl jmenován V. Antonín.

Inovace stanov a organizačního řádu společnosti

J. Klán si bere na starost znovuoobnovení práce na tomto úkolu.

Průzkum NP České Švýcarsko

Průzkum prováděli J. Holec, K. Prášil, M. Suková, V. Antonín, A. Vágner a J. Lazebníček. Výroční zpráva byla odevzdána. Výbor schválil čerpání financí z tohoto úkolu. J. Holec a J. Landa zajistí uzavření smlouvy na další rok.

Index CM

J. Klán svolá schůzku účastníků projektu a zajistí další organizaci prací.

Internet

Výbor je s úrovní stránek společnosti spokojen. Pro D. Novotného byla za jejich správu schválena odměna.

Vymezení prací členů výboru (rozložení práce tajemníka na více členů)

V. Antonín: rozesílání starších CM do ročníku 44 ze skladu v Budišově. J. Klán: rozesílání starších CM od ročníku 45 ze skladu na Lékařské fakultě, svolávání porad výboru. J. Landa: finanční operace spojené s doposíláním starších čísel časopisů, rozesílání a prodej starších ML ze skladu na Lékařské fakultě. J. Holec: vybírání P.O. Boxu, členská agenda, organizace rozesílání ML a CM, informování 3 výše uvedených členů výboru o úkolech z došlé korespondence.

Hospodaření společnosti

Stav účtu koncem listopadu 2002: přibližně 70 000 Kč. Na Radu vědeckých společností byla podána žádost o dotaci 90 000 Kč na vydávání CM a 15 000 Kč na ML v roce 2003 (J. Klán s J. Landou). Hospodaření společnosti v listopadu 2002 kontroloval kontrolní odbor Akademie věd ČR. Závěr kontroly: hospodaření je po všech stránkách (věcné i formální) v pořádku.

Jarní cykly přednášek 2003

Praha: organizuje J.Klán. Dosud přislíbeny přednášky doc. Hubálka, dr. Mencla, J. Holce + J. Landy + R. Fellnera, J. Borovičky; dále budou požádáni D. Novotný a L. Marvanová. Cyklus bude zahájen v březnu 2003.

Brno: organizuje A. Vágner - proběhne 6 přednášek od konce ledna do dubna.

Program obou cyklů bude zveřejněn v ML 83.

Mykologické akce v roce 2003

P. Lizoň informoval o Evropských dnech pavučinců na Slovensku 28.9.-4.10.2003. Pro české účastníky bude připravena možnost levnějšího ubytování. Podrobnější informace bude zveřejněna v ML (P. Lizoň).

RŮZNÉ

VÝSLEDKY SOUTĚŽE „HERBÁŘOVÉ POLOŽKY ROKU 2002“

Čtvrtého ročníku naší soutěže se zúčastnili pouze tři mykologové. Zde jsou výsledky:

1. cena – Oldřich Jindřich, Osek, za velmi cenný soubor zajímavých a vzácných makromycetů (zejména z rodu *Amanita*, dále např. *Omphalotus olearius*, *Hysterangium stoloniferum* atd.) z Čech. Položky jsou doplněny stručnými popisy a barevnými diapozitivy.

2. cena – Radka a Milan Málkovi, Strašice, za soubor položek rodu *Lactarius* a „povinného“ druhu *Russula mustelina* z Čech. K položkám jsou připojeny podrobné popisy makroznaků v češtině a angličtině, kresby mikroznaků a diapozitivy.

Jde opět o prvotřídní položky se vším, co k tomu patří (viz Mykol. Listy 68: 28, 72: 27, 76: 25). Všem účastníkům soutěže patří velký dík a samozřejmě také hodnotné ceny v podobě zahraniční a domácí mykologické literatury. Nový ročník soutěže je vyhlášen níže.

Jan H o l e c

SOUTĚŽ „HERBÁŘOVÉ POLOŽKY ROKU 2003“

Mykologické oddělení Národního muzea opět vyhlašuje soutěž „**Herbářové položky roku 2002**“. Jde už o 5. ročník soutěže. **Podmínky jsou stejné jako v roce 1999** (viz Mykol. Listy 68: 28, 1999) **s tím rozdílem, že soutěžní soubor pro rok 2003 musí obsahovat položku druhu *Lactarius volemus***, což důkladně prověří sušičské schopnosti soutěžícího a jeho „loajalitu“ ke sběru tohoto druhu nejen na smaženici. Nejdůležitější pravidla:

1) Každý účastník zašle soubor 10 herbářových položek v jednom balíčku (balíček = soutěžní zásilka). 2) Účastníkem může být jak „fyzická mykologická osoba“, tak „právnícká osoba“ (mykologický kroužek, klub, skupinka spolupracovníků atd.). Přijímáme zásilky ze všech zemí, kde porozumí těmto pravidlům. 3) Houby musí být sbírány v roce 2002. 4) Etiketa bude obsahovat všechny potřebné údaje. 5) Účastník souhlasí s tím, že po vyhodnocení soutěže budou zasláné položky zařazeny do herbáře mykologického oddělení Národního muzea (Heslo: „Všude dobře, v muzeu nejlíp“).

Uzávěrka soutěže je 30.11. 2003. Během prosince 2003 a ledna 2004 bude každý soubor položek ohodnocen odbornou porotou a výsledky budou vyhlášeny v jarním čísle Mykologických listů v roce 2004. Na účastníky soutěže čekají hodnotné ceny!

Kritéria hodnocení zasláných položek jsou podrobně shrnuta v Mykologických listech č. 68 na str. 28. Je také dobré si pozorně přečíst hodnotící komentáře k vítězným položkám z minulých let (viz Mykol. Listy 72: 27, 76: 25). **Soutěžní soubory nebo případné dotazy směřujte na adresu:** Národní muzeum, mykologické oddělení, Václavské nám. 68, 115 79 Praha 1, popř. e-mail jan.holec@nm.cz

Jan H o l e c

MYKOLOGICKÉ LISTY č. 83 – Časopis České vědecké společnosti pro mykologii, Praha. - Vycházejí v nepravidelných lhůtách a rozsahu. - Toto číslo sestavil a k tisku připravil dr. V. Antonín (Moravské zemské muzeum v Brně, botanické odd., Zelný trh 6, 659 37 Brno) za odborné spolupráce dr. F. Kotlaby, CSc, prom. biol. Z. Pouzara, CSc. a dr. J. Holce. Internetová adresa: www.natur.cuni.cz/cvsm/cestina.htm. Vyšlo v lednu 2003.

Administraci zajišťuje ČVSM, P.O. Box 106, 111 21 Praha 1 - sem, prosím, hlase veškeré změny adresy, objednávky a záležitosti týkající se předplatného. Předplatné na rok 2002 je pro členy ČVSM zahrnuto v členském příspěvku; pro nečleny činí 170,- Kč.

ISSN 1213-5887